

Ameriške čete so zasedle Mateur v Afriki

Američani so prodrli 14 milj v sovražno linijo in zasedli to važno afriško mesto. Toda zdaj prodirajo naprej proti Bizerte, do kjer imajo še kakih 15 milj.

Stan zaveznikov v Afriki, 3. maja.—Ameriške čete so okupirale Mateur potem, ko so podile sovražnika 14 milj. S tem so Američani dosegli eno največjih zmag v afriških bojih. Ne glede na izgube so šle ameriške čete naprej in jih je kmalu sledila Nemce z njih utrjenih pozicij. Mateur leži južnozahodno od Bizerte in 34 milj severozahodno od Tunisa.

Podobe laškega sodišča

Podoba laškega sodišča, datirano od decembra 1912, obsojen "in contumaciam" na do smrti.

Podoba laškega sodišča, datirano od decembra 1912, obsojen "in contumaciam" na do smrti.

Podoba laškega sodišča, datirano od decembra 1912, obsojen "in contumaciam" na do smrti.

Podoba laškega sodišča, datirano od decembra 1912, obsojen "in contumaciam" na do smrti.

Podoba laškega sodišča, datirano od decembra 1912, obsojen "in contumaciam" na do smrti.

Podoba laškega sodišča, datirano od decembra 1912, obsojen "in contumaciam" na do smrti.

Podoba laškega sodišča, datirano od decembra 1912, obsojen "in contumaciam" na do smrti.

Podoba laškega sodišča, datirano od decembra 1912, obsojen "in contumaciam" na do smrti.

Podoba laškega sodišča, datirano od decembra 1912, obsojen "in contumaciam" na do smrti.

Podoba laškega sodišča, datirano od decembra 1912, obsojen "in contumaciam" na do smrti.

Podoba laškega sodišča, datirano od decembra 1912, obsojen "in contumaciam" na do smrti.

Podoba laškega sodišča, datirano od decembra 1912, obsojen "in contumaciam" na do smrti.

Podoba laškega sodišča, datirano od decembra 1912, obsojen "in contumaciam" na do smrti.

Podoba laškega sodišča, datirano od decembra 1912, obsojen "in contumaciam" na do smrti.

Podoba laškega sodišča, datirano od decembra 1912, obsojen "in contumaciam" na do smrti.

Podoba laškega sodišča, datirano od decembra 1912, obsojen "in contumaciam" na do smrti.

BOJNA FRONTA

AFRIKA—Osiška armada se je umaknila na zadnjo obrambno linijo pred pristaniščem Bizerte, ko so ameriške čete zasedle Mateur in začele prodirati v smeri proti Bizerte.

RUSIJA—Vzdolž vse fronte se poroča o novih bojih. Najhujši boji so pri pristanišču Novorossisk v zahodnem Kavkazu, kjer so Rusi včeraj pobili 900 Nemcev.

KITAJSKA—Japonski paratariji so se spustili za kitajsko linijo pri nekem važnem mestu, hoteč prijeti Kitajce od dveh strani. Toda Kitajci so vse pobili in držijo črto.

PACIFIK—Zavezniški bombniki so obiskali japonsko bazo na Koepang in uničili Japoncem štiri letala na tleh.

Kantine so se dobro obnesle v Angliji

Washington.—V Zed, država bodo morda vpeljali kantine po angleškem načinu. V Angliji mora vsaka tovarna, ki zaposluje 250 ali več delavcev, postaviti kantino ali kuhinjo, v kateri dobe delavci kuhano, tečno hrano. Povprečno plača delavec 20 centov za tečno kosilo.

Zopet v naravo!

Euclid Rifle klub bo imel v sredo popoldne prvo sejo zunaj na prostem, na Močilnikarjevi farmi. Predsednik Jim je izdal povelje: v sredo vsi na farme! Ker fantje zdaj v času vojne ne bodo imeli nabojev, bodo streljali lončene globke z bezgovimi puškami ter z lokom in pšico. Kantina bo poslovala pa brez racioniranja. V slučaju slabega vremena se ustavite pri John Mandlu na White Rd.

Naši vojaki

V soboto bo graduiral iz letalske šole v Victorville, California, Francis R. Jakšič, sin Mr. in Mrs. Frank M. Jakšič, 6111 St. Clair Ave. Njegova mama, Mrs. Ana Jakšič je odpotovala včeraj k sinovi graduaciji. Z njo je šla tudi Miss Vida Schifferer. Frank bo graduiral za bombardirja in bo dobil čin poročnika 2. reda. Čestitamo!

Gdč. Thelma S. Kozely, hčerka poznane Koželove družine iz 687 East 156 Street, je odšla k WAVES, ženskemu pomožnemu korpu pri mornarici. Treningo bo dobila v Hunter College, New York, N. Y. Želim jo mnogo uspeha v novem častnem poklicu v službi domovine.

Pvt. Henry Zupančič, sin Mr. in Mrs. Ignatius Zupančič, 6708 Bonna Ave., sporoča, da je bil predstavljen v drugo garnizijo. Pozdravlja vse prijatelje in znance ter se zahvaljuje mladinskemu društvu pri sv. Vidu za poslani zavoj. Ravno tako se zahvaljuje za naklonenost ob pri-

Za invazijo na severu preostaja samo še 4 tedne časa

London.—Ako nameravajo zavezniki zasesti Norveško ali Finsko, morajo to podvzeti v teku prihodnjih štirih tednov, ako hočejo imeti najboljši uspeh. Čež kake štiri tedne, ali okrog prvega junija bo v teh severnih krajih samo par ur teme, ki bi krila zavezniško brodogoj. Ako ne bodo izvedli zavezniški invazije v tem času, bodo morali potem to odložiti do pozne jeseni ali zime.

Vojaske krogi mislijo, da bi bilo koristno zasesti Škandinavijo, kjer bi jim pomagala vsa Norveška, Švedska je itak naklonjena zaveznikom in pridobilo bi se morda tudi Finsko, ki ne more iz nemških klešč. Švedska ima 1,000,000 dobro treniranih vojakov, ki bi bili v veliko pomoč zaveznikom.

Stalin je zelo zadovoljen z bombardiranjem po Nemčiji

London.—Premjer Churchill je prejel od Stalina včeraj javno pohvalo, rekoč: "Zelo odobravam bombardiranje Essena, Berlina in drugih nemških industrijskih središč. Vsak udar, ki ga zada vaša zračna sila v važnem nemškem središču, najde najbolj živahen odmev v srcih milijonov, podolgem in počez naše dežele."

Kupujte vojne znamke!

NOVI GROBOVI

Josephine Povh

Kot smo že poročali, je umrla Josephine Povh, stara 30 let. Stanovala je na 6401 Bonna Ave. Rojena je bila v Clevelandu. Tukaj zapuša mater Terezijo; oče ji je umrl pred 20 leti. Dalje zapuša štiri sestre: Mary Dimacchia, Frances Ozika, Stella Murray in Barbara Sever ter več drugih sorodnikov. Bila je članica društva Woodmen of W. Pogreb bo v sredo jutraj ob 9:30 v cerkev sv. Vida in na Kalvarijo iz Zakrajškovega zavoda, 6016 St. Clair Ave. Naj počiva v miru, preostali so žalje.

Math Vrbanič

V Mestni bolnišnici je včeraj dopoldne okrog 11 umrl Math Vrbanič, star 21 let, sin Vitusa in Veronike Vrbanič. Rojen je bil v selu Maklen, kotor Delnice. V Ameriko je prišel z materjo, sestro Josephine in bratom Valentinom pred 14 leti. Brat Valentin služi pri mornarici. Math je bil pred 9 meseci potrjen k vojakom, pa je zbolel in končno podlegel boleznim.

Dvanajst let je potoval v šolo. Na East Tech višji šoli se je izučil za strojniška dela. Toda delal je samo šest mesecev. Poleg gori omenjenih zapuša še brata Andreja. Bil je član društva sv. Josipa, št. 99 HBZ. Pogreb bo v četrtek jutraj ob devetih v cerkev sv. Pavla na 40. cesti iz Grdinovega pogrebnega zavoda, 1053 E. 62. St.

Župan priporoča za Cleveland en dan brez mesa v restavracijah

Župan Frank J. Lausche bo priporočil svojemu svetovalnemu odboru za racioniranje mesa, naj bi se uvedlo v clevelandskih restavracijah en dan v tednu serviranje jedil brez mesa. Lastniki velikih restavracij v mestu so se izjavili, da to idejo odobravajo.

"Mnogo ljudi v našem mestu ima že danes več kot en dan v tednu brez mesa," je rekel župan. "Temu se nekateri izognejo s tem, da gredo na kosilo v restavracije. Toda dolžnost nas vseh je, da varčujemo z mesom. Zato bom poklical na posvetovanje odbor, ki rešuje probleme racioniranja mesa, naj se sestane ter napravi tozadevni program za vse mesto."

Lastniki restavracij pravijo, da bi sicer s tem, če bi en dan v tednu ne servirali mesa, ne prihranili ničesar, ker je še težje napraviti jedilni list s postnimi jedili, toda ker primanjkuje v deželi mesa radi velike zahteve od armade, je treba nekaj v tem oziru ukreniti.

New York in Los Angeles imata že vpeljan en dan v tednu brez mesa in ljudje se nič ne pritožujejo. Restavracije priporočajo, naj bi bil tork tisti dan, ko ne bi nobena restavracija ne servirala gostom mesnih jedil.

Priznanje za sugestije za boljšo produkcijo

Urad za vojno produkcijo je dal častno priznanje 114 delavcem v industriji, ki so s svojimi sugestijami pripomogli k večji produkciji. Med temi jih je 12 iz države Ohio, štirje iz Clevelanda. Med Clevelandčani je tudi Slovenec Edward Jakse, ki je zaposlen pri Reliance Electric Engineering Co. na Ivanhoe Rd. Čestitamo!

Premogarji se vračajo na delo. S pogajanjem pričnejo danes

Washington.—Od vseh krajev prihajajo poročila, da se je od več kot 500,000 premogarjev, ki so v petek o polnoči pričeli s stavko v pondeljek zjutraj precej na delo, kot je to priporočal predsednik Roosevelt. Toda večina bo šla na delo šele danes zjutraj, kot je ukazal predsednik unije John L. Lewis.

Kot se sliši, se bodo začela danes pogajanja v zahtevi premogarjev, da dobe \$2 na dan več plače. Pogajanja se bodo vršila pri tajniku notranjih zadev, Harold Ickesu, kateremu je predsednik Roosevelt poveril oblast nad vsemi premogorovi potem, ko je ukazal, da jih prevzame vlada.

John L. Lewis, predsednik premogarske unije, je ukazal članom, naj se vrnejo v tork na delo in sicer pod rokom premirja za dobo 15 dni. V tem času naj bi bil dosežen sporazum med premogarji in premogovnimi družbami. Ickes bo skušal v tem času doseči poravnavo. Ako je ne bo, pa ob tem času ni znano, kaj bo zopet napravil John L. Lewis. Stavka pe skoro gotovo ne bo več, ker bi v tem slučaju nastopilo vojaštvo, ker ima vlada zdaj oblast nad premogorovi, kar se tiče obratovanja istih. Svarilo predsednika Roosevelta, da morajo premogorovi obratovati, bo še ravno tako dobro držalo čez 15 dni, kot drži danes.

Rooseveltov osebni tajnik Early je včeraj rekel, da vse, kar je predsednik Roosevelt izjavil v svojem nedeljskem govoru po radiju, drži danes, bo držalo čez dva tedna in bo držalo čez dve leti.

Hrvaška ima novega ministra

Dr. Ante Pavelić, poglavitnik Hrvaške, je imenoval dr. Andrijo Artukovića, sedanjega justičnega ministra za ministra notranjih zadev. Tako je včeraj poročal radijo iz Italije.

Poroka

V sredo 6. maja se bosta poročila ob desetih v cerkvi Marije Vnebovzete gdč. Amelia Asseg in Pvt. Edward Planisek. Nevesta je hčerka znane in spoštovane trgovske družine Mr. in Mrs. Asseg, 15638 Holmes Ave. Bila je vedno zelo aktivna pri cerkvenih društvih in tudi članica pevskega zbora Ilirije. Ženin služi Strica Sama že eno leto in pol ter je sin družine Mr. in Mrs. Joseph Planisek iz 445 E. 158 St. Tudi on je bil član zbora Ilirije in cerkveni odbornik predno je šel k vojakom. V petek odpotujeta novoporočena v Aberdeen, Maryland, kjer je Edwardova garnizija. Mnogo srečo v novem stanu.

Jeklarne bodo začele z 48 urnim delovnikom 1. julija

Washington.—Paul McNutt, komisar za delovno silo, je izdal odredbo, da po 1. juniju ne bo smela nobena jeklarne, ki obratuje manj kot 48 ur na teden, najeti novih delavcev brez privoljenja urada za delovno silo.

S tem je McNutt zagotovil, da bo ob 1. juliju več kot 525,000 jeklarskih delavcev delalo najmanj 48 ur na teden. McNutt, ki je to odredil na zahtevo predsednika Roosevelta, da se vpelje 48 urni delovnik, kjerkoli je to potrebno, pravi, da delajo zdaj jeklarne povprečno 41.5 ur na teden in nekatere samo 37 ur na teden.

S tem, da bodo delale jeklarne 48 ur na teden, je prav toliko, kot bi delalo 50,000 nadaljnjih delavcev v jeklarski industriji. Ako bodo pa nekatere jeklarne radi tega prisiljene odpustiti nekaj delavcev, bodo ti dobili zaposlitev v vojni industriji s posredovanjem vladnega urada za zaposlitev.

Prisilna delavnica dobi policijsko stražo

Župan Lausche je ukazal, da morajo biti v prisilni delavnici v Warrensville, vedno po trije mestni stražniki v službi. Vedno več jetnikov uhaja iz prisilne delavnice, ker ni zadostne straže. Tam so stražniki večinoma starejši ljudje, ker mesto plača za 48 ur službe na teden samo \$110 na mesec. Za tak denar pa danes kak krepak moški noče delati, in ima prav.

Pogajanja z unijo cestne železnice se ne ganejo

Dasi se vrše vsak dan pogajanja med vodstvom clevelandске pocestne železnice in med unijo, pa ne kažejo do sedaj še nobenih uspehov. Unija trdi, da mesto lahko plača več, ker ima \$2,000,000 rezerve. Mesto pa trdi, da potrebuje rezervo za popravila in novo opremo. Unija vztraja pri svojem, mesto pri svojem. Pogajanja so pod nadzorstvom vladnega vojnega odbora.

Kupujte vojne bonde!

NEŠTEVILNO SLOVENCEV IZGUBI DOMOVINSKO PRAVICO NA SVOJIH LASTNIH TLEH

Prejeli smo nekatere podatke o ureditvi domovinske pravice v "Ljubljanski pokrajini" in o nadzorstvu nad tujci. Nimamo natančnega besedila te naredbe, pač pa tozadevne razprave, ki so izšle v domačem časopisju. Kot tuji bodo zabeležene one osebe, ki so bile pred 1. septembrom 1939 državljani tujih držav (n. pr. Jugoslavije), z izjemo takih oseb, ki so po navedenem roku dobile italijansko državljanstvo, ter osebe, ki so brez državne pripadnosti.

Niso pa zabeleženi kot inozemci oni, ki so bili sicer po zlozumu Jugoslavije še vedno jugoslovanski državljani (to je dne 4. aprila 1941), ki so pa rojeni na ozemlju, priključenem Italiji (to je, Ljubljanska pokrajina, Hrvaška obala, Dalmacija) in so bili na dan 11. maja 1941 pristojni v eno izmed občin, katere je anektirala Italija, ter bili povrh tega stalno naseljeni, skozli najmanj 15 let, v teh krajih in se tudi nahajali na omejenem ozemlju dne 11. aprila 1941.

Zdaj se lahko registrirate za žganje
Zdaj se lahko registrirate za žganje. Če želite dobiti v prodajalnah žganja in sicer v vseh delih države, vam ni treba stati v vrsti, ampak greste kar k katerikoli od spodaj naštetih mest, da bi radi listino. Če želite dobiti v prodajalnah žganja in sicer v vseh delih države, vam ni treba stati v vrsti, ampak greste kar k katerikoli od spodaj naštetih mest, da bi radi listino. Če želite dobiti v prodajalnah žganja in sicer v vseh delih države, vam ni treba stati v vrsti, ampak greste kar k katerikoli od spodaj naštetih mest, da bi radi listino.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

JAMES DEBEVECO, Editor

Henderson 6628

Cleveland, Ohio

8117 St. Clair Ave.

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 105

Tue., May 4, 1943

Narodi Jugoslavije vidijo novo življenje

V času, ko je nemški radio spremljal svoje oddaje z žalostinami in mrtvaškimi marši radi poraza pred Stalingradom, je govoril dr. Miha Krek, podpredsednik jugoslovanske vlade v Londonu narodu v domovini sledeče značilne besede:

"Razkroj vojaških sil osišeča nadaljuje svojo pot navzdol. Velikanski poraz, ki ga je Hitler doživel na vzhodnem bojišču, je zdaj vsakemu Nemcu popolnoma jasen. V želji, da zakrije svojo sramoto, da utopi obup nemškega naroda in zamoti njegovo pozornost, je odredil tridnevni rok žalovanja.

Da! Žalovanje je za Nemce primerna stvar, toda žalovati ne bi smeli radi Stalingrada, temveč mnogo bolj radi evropske nesreče — Hitlerja. Nemci so sami ustvarili to šibo božjo, negovali so jo, in jo podpirali, dokler ni postala njihovo prokletstvo in prokletstvo vseh sosednih narodov.

Nemci naj vedo, da je poguba njihovih armad pri Stalingradu ravno toliko posledica Hitlerjeve oholosti in nezmožnosti, kakor strahovitih udarcev ruskega orožja. Hitler ni hotel pravočasno priznati svojega poraza pri Stalingradu, ravno tako kakor noče zdaj priznati svojih porazov na Kavkazu; zato pa tira in žene na sto in stotisoče nemških mož v najbolj blazno in najbolj brezplodno klanje, kar jih je zgodovina dozdaj zabeležila. To je ono radi česar bi bilo vredno in zares primerno žalovati.

Stari Grki so imeli pregovor: "Oni, katere Bog zapusti, oslepe." Hitler je klasična primera te resnice. Ohol in zaverovan v samga sebe, ta novi in podivjani uničevalec Evrope noče priznati, da je sila nemškega naroda izčrpana in da se je proti njemu zedinil ves široki svet z najbolj strahotno armado, kar jih je zgodovina človeštva kdaj videla in da se ura zadnje groze približuje njegovi strahovladni. Hitler tega nikakor noče videti in tega nikdar ne bo priznal. Toda nacisti in fašisti bodo prisiljeni, da to spoznajo in priznajo in tudi ljudstva bodo zdaj to uvidela, ko bodo žalovala nad svojo sramoto in nad svojim porazom.

Ako sta Hitler in Goebbels takrat, ko sta zapovedala to žalovanje, hotela, da se iz tega rodi še en zadnji, siloviti napor premaganega nacizma — v tem slučaju bo vse žalovanje zaman. Prepozno je! Iz Casablanca in Ankare nam je že prišlo srečno oznanjenje svobode, ko sta predsednik Roosevelt in premier Churchill v zboru svojih izvedencev proučila vojaško operacijo zedinjenih narodov in proglasila, da bo nepremagljiva vojaška sila popolnoma porazila nacizem in fašizem v teku bližnje bodočnosti — kar so tudi že oznanjale strašne vesti o porazu Nemcev pred Stalingradom in Kavkazu.

Naš nesrečni narod, ki je skozi dve leti doživljal grozote naci-fašistične okupacije, je povelje za žalovanje sprejel z veseljem in v novo rojenim upanjem. Žalovanje nacistov in fašistov je zaslužnjem narodom veselje, kajti nacistični režim jih je obsodil na smrt.

Goebbels zdaj često govori o obrambi Evrope. Mi seveda radi verjamemo, da bodo nacisti in fašisti storili vse, da si še malo podaljšajo življenje, toda spoznali bodo, seveda prepozno, da je nemogoče braniti naci-fašistično Evropo, ker so evropski narodi proti taki Evropi.

Ako hočeta nemški in italijanski narod doživeti še več takih porazov in uničenj kakor ono pred Stalingradom — to je njuna zadeva in nikdo jim ne bo pomagal. Toda zaslužnjem narodi, in kot prvi med njimi narodi Jugoslavije, vidijo svoje vstajenje v novo življenje, kadarkoli smrt udarja na nacizem in fašizem.

Slovenci bodo spremljali to zadnje poglavje vojne s trdnim zaupanjem in s prepričanjem, da se bo rodila nova in srečna Jugoslavija, v kateri bo prosto narodno življenje odplačalo za kri njihovih sedanjih žrtev.

TO IN ONO

Nek angleški list piše: "Jugoslovansko ljudstvo se ne da ustrašovati od terorja številnih pokoljev. V velikem številu zapušča svoje mesta in vasi ter se pridružuje upornikom. Približno 10 milj v notranjosti Italije (brez dvoma na slovenskem Krasu) so uničili pred kratkim več vlakov.

Onim našim gospodarjem, ki nameravajo imeti letos Victory vrt, polagoma na srce to-le: Napravite načrt samo za tako velik vrt, kolikor ga bo mogla žena obdelati.

John L. Lewis, predsednik premogarske unije, je zdaj spoznal, da je sicer vsemogočen, toda da je predsednik Zedinjenih držav še močnejši. Roosevelt je pokazal, da je še vedno boss v Ameriki in da ga bo poslušal tudi car John L. Lewis.

John L. Lewis je hotel Rooseveltu še v zadnjem trenutku pred govorom eno zagosti. 22 minut pred Rooseveltovim govorom je ukazal premogarjem, naj se vrnejo na delo, misleč, da tako Roosevelt ne bo imel nobenega povoda za govor. Toda Roosevelt je končal govor, ne da bi kaj omenil Lewisove "diplomatske" poteze.

BESEDA IZ NARODA**ČAST KOMUR ČAST!**

Ko sem pisal poročilo o sestanku velike skupine 1200 odličnih zastopnikov, ki so se zbrali k posvetovanju glede prodaje druge serije vojnih bondov v Statler hotelu, sem dostavil, da bom v kratkem času napisal nekaj vrstic tudi o našem županu Hon. Frank J. Lauschetu, kateri je vselej in povsod naprošen od najbolj odličnih oseb in uradov, da spregovori v najvažnejših vprašanjih vselej, kadar se gre za naš velikega, za kaj pomembnega.

Ta obljuba se mi vidi umestna sedaj, ko je Lausche v očeh najbolj odličnih ljudi, bilo uradnikov ali državljanov, tako visoko čislán in spoštovan in ko je njegova beseda vzeta za tako stvarno in pomembno pri vseh, kateri kaj štejejo in kaj razumejo. Rečem, da večjega moža še ni imelo mesto Cleveland za svojega župana, kakor je ta naš ljubljeni sin slovenskega naroda!

To trditi imam vzroke, ker sem sam na svoje lastne oči in ušesa videl in slišal od ljudi, ki kaj štejejo in veljajo. Vsa clevelandska publika tako misli, razven teh, kateri so sebični, in teh, kateri ga iz enega ali drugega neopravičenega vzroka zavidajo radi lastne osebne koristi.

Župan Lausche je mož na svojem mestu tako vsestransko pravičen in odločen, da ga vsi taki fanatiki, ki ga gledajo iz takega sebičnega vidika, ne bodo nikdar z vso njihovo podlostjo pred pravično sodbo iskrenega ameriškega naroda ne bodo niti za las ponižali ali njegovo ime zmanjšali. To ne morejo doseči z vso njih zlobnostjo, ker pravičnost moža sega dlje, kakor more iti umazano opravljanje teh, ki v tem iščejo sami sebe in svoje lastne koristi. Poglejmo to reč malo od bližje. Vzemimo njegovo stališče, na katero je bil postavljen, ko je bil izvoljen v urad, kateri je bil toliko let v rokah tako kve, rekel bi, korupcije, katero ne bi mogel porušiti noben drugi kandidat, če ne bi prišel od tega ta naš, rečem junak! z njegovo, na eni strani iskreno na drugi strani pa s pravično močjo-odločnostjo, katero so mu dali v roke volilci mesta Clevelanda, da zagospodari v drugačnem, demokratičnem duhu in sistemu kakor je bilo do tedaj v rokah tako zvane republikanske stranke, katera je toliko let utrjevala svojo pozicijo in gospodovala po svojem, za nas demokrate neopravičenem sistemu.

Samo Lausche je bil zmožen prevzeti to veliko in nevaležno nalogo! V njega so zaupali volilci za to, ker so ga po njegovih delih že kot vestnega in razumnega sodnika prej spoznali, da je bil mož in zaupali, da bo mož tudi v županskem uradu, ker je bilo potreba, da se je pojavil tak kandidat, ki je bil mož brez sebičnosti, mož brez politike, mož iskren in pravičen, kakršnih je le malo, da bi imeli take čednosti za take urade kot je županski urad milijonskega mesta Clevelanda.

Kdor je razsoden in pravičen v svojemju sru, ta bo prikl položaj, v katerega je bil izvoljen kot župan, kateri urad je bil po tolikih letih tako utrjen, kakor ne more utrditi noben sovražnik bolj svojega ozemlja napram tem, ki mu sledijo, da ga mu vzamejo. Te utrdbe porušiti in take okupirane mase politikarjev razpršiti, kateri so jih držali v svoji oblasti v službah in pozicijah kot zmožni politikarji, je za-

mož zlomiti samo mož neustrašen; mož iskren in pravičen, ki je moral to najprej sam dokazati in s tem prepričati javnost, da on razume dolžnost županskega urada in njegovih dolžnosti. To storiti in doseči zamore samo mož je klen in mož iskren, pokazati more to z delom in voljo in to je naredil župan Lausche.

Lausche je naravnost poklican za njegov visoki urad. On je imeniten govornik. On je prepričevalen govornik in zakaj Za to, ker je iskren, ker misli in sodi pošteno in pravično. Ne more biti govornik, da bi pridobil sreča za njegovimi besedami če ni njegova duša in srce z besedami v tem kar govori. Imamo stotine izbornih govornikov, ki se nauče in znajo azražati svoje zbrane besede, za katere so dobro plačani, toda taki govore to, kar jim je naročeno, največkrat najmanj mislijo to kar govore. To so najemniki, katerim ni mar to kar govore, karakter takih je ničla in takih govor je nem, ker ni v njem nobene hasni. To so politikarji, Lausche ni politikar! Lausche je mož idealov, v katerih se iskri blagost, kako izboljšati mestno upravo ter izboljšati blagor meščanov, ki plačujejo davke in so opravičeni do tega kar jim gre.

Vse to je Lausche dokazal in ljudi do sedaj v času njegovega uradovanja tudi prepričal. To je storil v kljub temu, da je bila napram njemu tako trda železna odpornost, ki je imela nakano ga zrušiti še predno bo mogel prav svoje gospodarstvo pokazati. Da je pa bil tega zmožen, je temu podlaga njegova iskrenost do urada, katerega je prevzel. Njegovo veliko srce, iz katerega se odlikuje pravičnost do sodelovanja, ga je postavila na tako trdna tla in dvignila v očeh velikih in odličnih mož. V njegovih govorih, za katerimi so sledila njegova dela, so ga naredili močnega in ponosnega, neustrašnega. Politikar tega ne more doseči, le iskren in pravičen mož je zmožen kaj takega, za to je naš sin slovenskega naroda, ki ima v sebi tisto veliko srce, da je za druge boljše nego sam sebi, zmagal politikake in se dvignil nadnje kot korenjak neustrašen! Zakaj je vse to dosegel, naj ponovim še enkrat, s svojo iskrenostjo je on prišel v političen urad brez politike. On je v političnem uradu tudi brez politike. On se je izrazil napram meni takole: "Če ne bom mogel uspešno in pravično voditi tega urada brez politike, naj pa častno propadem z pravičnostjo iz urada, ki ga zastopam."

Tak je in tako dela naš župan Lausche. Če je pa v kljub temu še kaj ljudi, ki se jokajo in stokajo po republikanski vladi mesta Clevelanda, se nikar ne čudite! Dobre službe, do katerih so se priklopali v času njih administracije in druge njih osebne koristi, ki so jih imeli in jih še imajo in ki hrepene, da se povrne nazaj zopet stranka so pripravljeni vse vporabiti, da bi se kaj dobilo, da bi zmanjšalo vpliv moža, ki se je dvignil iz pohlevnega slovenskega naroda, kar je nekatereim močnjakom seveda v neko ponižanje. Nam je pa v velik ponos, v veliko čast, ne samo za to, ker je Lausche župan; v ponos nam je za to, ker je Lausche, kot tukaj rojen sin slovenskega naroda, obenem tudi naravnost dika moža, kakršnega je težko dobiti, da bi se ga v takih političnih uradih smelo pričakovati, ki bi zavzel tako pot in tako stališče pravičnosti, kakor je to zavzel ta naš velikan!

O Lauschetu sem že večkrat tole razmišljal in rekel, ko se je počelo govoriti, da bi kandidiral za urad župana, sem rekel: "Škoda moža s tako dobrim rekordom, da bi se spuščal v urad, ki je prepojen z umazano politiko." Na drugi strani sem večkrat poudarjal o njem: "Naš Frank Lausche ima celo materino srce." Njegova mati, blagopokojna Frances Lausche, je imela tako dobrohotno in veliko ter milo srce, da če ni mogla komu pomagati, ko jo je prosil podpore, se je začela od sočutja jokati.

Lausche je podedoval velik del tega materinskega srca in to ga dela njega tako velikega in močnega. Pravičnost moža je močnejša kakor je vsa umazana politika! Za to so pa govori župana Lauschetu tako v srca segajoči, njega hočejo povsod, kjer se gre za velike in važne stvari. Njegovi govori so poudarjani, njegovi nastopi pri raznih skupinah so sprejeti z največjo pazljivostjo in odobravanjem. Po njegovih govorih sledi dolgotrajno aplavdiranje in odlični može se o njem, po govorih izražajo v hvala vrednih izrazih, da imamo župana kakršnega še nismo imeli.

To so slučaji, katere sem sam doživel številnokrat in bil navzoč, kjer je on govoril publici, ki ga je tako s čutnimi srci poslušala in jih odobraval. Tak je Lausche naš Slovenec in župan. Čast komur čast!

Anton Grdina

IZ ANGLEŠKEGA ČASOPISA

Londonski časopis "The People" prinaša v svoji številki od 28. marca obširen članek z naslovom: "Velika ofenziva osišeča proti Srbom" in piše med drugim:

"Petorica divizij osišeča je začela splošno ofenzivo proti srbskim četnikom generala Mihajlovića z namenom, da jih uniči še predno bo osišeče prisiljeno, da se umakne nazaj v Evropo in da začno zaveznički neposredno groziti z invazijo Balkana.

Istočasno so začeli Nemci pobijati vse znamenitejšje jugoslovanske osebnosti, ki so v njihovih rokah, hoteč tako odvzeti narodu vse eventuelne vodje. V Srbiji so ubili ta mesec približno 3,000 oseb — tako trde vesti, ki jih je prejel jugoslovanski glavni stan v Kairu.

Računajo, da se nahaja približno 120,000 Jugoslovánov v boju proti skupinam osišeča, ki se poslužujejo letalstva in topništva, orožje, katerega Jugoslovani nimajo.

Predstavnik Jugoslovánov v Kairu je dejal, da je njihova prehrana slaba in da tudi nimajo materiala. Akoravno dobe sem in tja nekaj podpore, je vendar težko reči, kakšna bo njihova usoda, ako ne bodo zaveznički izvršili še letos invazije Balkana.

Iz Jugoslavije prihajajo vesti, da število italijanskih dezerterjev narašča z veliko naglico, odkar so angleška in ameriška letala začela bombardirati Italijo z juga in severa. Jugoslovani so storili vse kar so mogli, da preprečijo ojačanje osišeča na Balkanu. Dan in noč gradi osišeče zračne in pomorske baze na obalah Dalmacije in Grčije; ogromne količine raznega materiala dovažajo v te kraje.

Jugoslovanski in grški gerilci sicer stalno napadajo mostove in tunele in skušajo pretrgati prometne zveze osišeča. Za svoj odpor proti Nemčiji je Jugoslavija morala plačati ogromno ceno. V teku dveh let, odkar je bila odstavljena vlada, ki se je hotela pobotati z Nemčijo, je izgubila že milijon ljudi. Na desetisoče izgnancev

se nahaja v delavskih taborih okupirane Evrope. (JIC)

Opis kraljevega potovanja na Škotskem

G. dr. Miha Krek, podpredsednik jugoslovanske vlade v Londonu je dne 31. januarja 1943 preko londonskega radia poročal narodu v domovini o lepem uspehu kraljevega potovanja na Škotskem, kjer Jugoslovani in prav posebno Slovenci, uživajo velik ugled in mnogo simpatij.

Že par tednov se vam zdaj nisem oglašil. Mislim pa, da nisem ničesar važnega opustil odkar sem vam zadnjič govoril, kajti novice o sistematičnem napredovanju britanskih, ruskih in ameriških armad so govorile same od sebe. Hitlerjeve in Mussolinijeve čete se umikajo na ruskih in afriških bojiščih. Tako hitro beže in s takimi izgubami, da sta nemška in italijanska propaganda v zadnjih dneh same odkritosrčno priznale poraz za porazom.

Zaveznički seveda dobro vedo, da bodo nacisti in fašisti pozneje letos zopet poskusili udariti, toda vse je pripravljeno — na koncu koncev bodo tudi ti udarci izpodleteli. Osišče in njegove sile so vojno že izgubile ... njihov poraz je le še vprašanje časa. Navdušenje med zaveznički raste. Njihova pripravljenost za žrtve je brez primerna. Pri njih izdelovanje orožja še vedno narašča, ravno tako kakor njihova odločnost, da bodo vstrajali do popolne zmage in z neomajno trdnostjo tako porazili sovražnika miru in svobode, da bo za vedno izgubljen željo in možnost, da še kdaj potegne nesrečno človeštvo v nove vojne grozote.

V tem času, ko niste ničesar slišali o nas, nismo lenarili. Omenim naj, da sem na povabilo British Yugoslav Society v Cambridgu in Oxfordu govoril o našem narodu, o njegovih borbah in o njegovem trpljenju, o naših željah in zahtevah. V obeh mestih smo imeli predavanja in razgovore o našem problemu z britanskimi učejaki in prijatelji Jugoslavije ter Slovencev.

Zadnja dva tedna pa sem skupaj z ministrskim predsednikom dr. Slobodan Jovanovićem in podpredsednikom dr. Krnjevićem, spremljal kralja na njegovem potovanju skozi Škotsko, katere ljudstvo je jugoslovanskemu kralju in naši domovini prirejalo veličastne in prisrčne manifestacije. Jugoslovanska razstava v Edinburghu je tudi izredno lepo uspeh in nam je bila zelo koristna. Slovenci, roko v roki s Srbi in Hrvati, so bili dobro zastopani z umetninami, zbirko starih slik na steklu in narodnimi nošami. Društvo škotskih žena je priredilo in izdalo ob tej priliki prevod najlepših slovenskih pesmi iz zbirke Prešerna, Majstra in Zupanciča.

Na tem potovanju skozi Škotsko sem srečal mnogo navdušenih prijateljev naše dežele in našega naroda in spoznal tudi nekatere, ki so preživeli par srečnih in lepih tednov počitnic v naših gorah, na Bohinj ali na Bledu; vsi si prisrčno želijo, vrniti se nekoč v zopet svobodno Jugoslavijo.

V teku svojih predavanj in shodov v Royal Scottish Gallery sem naletel na izredno globoko, zares iskreno zanimanje in prisrčno sočutje z nesrečno usodo naše domovine. Zaradi svojega junaštva in svojega neizmernega trpljenja, je postala Jugoslavija, povsem po pravi, povsod v britanskem kraljestvu predmet ljubezni in občudovanja.

Iz presločne Škotske smo odšli v Glasgow, drugo največje mesto na angleških otokih. Nj. vel. kralj je tam obiskal

znanstvene institucije, domovinske organizacije in socialna in industrijska središča. Sprejeto je delegate in predstavnike mladine ter posebnih organizacij, ki se zanimajo za Jugoslavijo. Že vtisi, ki smo jih doživeli v tem mestu, bi zadostovali in se zares prepičala, da je v vsakomur, da se otrese druzg in se zares prepičala, da je v tansko carstvo nepremagljiva in da obstojajo med njimi in nami najgloblji odnosi prijateljstva ter da bo ta vez prijateljstva odločilno uplivala na našo bodočnost.

Tudi naša tiskana propaganda je v tem razdobju napredovala. Založili smo o našem venskem narodnostnem problemu zbirko zemljevidov, katerih v različnih znanstvenih institutih in izdelanih strokovno znanih in priznanih strokovnjakov. Ti zemljevidi kažejo, be, ki so tiskane na njih, in različnejših virov: ameriški, gleški, švicarski, nemški, janski in jugoslovanski geografi in etnografi razlagajo in kažejo svoje nazore in material, ki daje resnično pravično, sliko našega omejenega narodnega ozemlja, njegove geografske, etnografske in gospodarske važnosti, upravičenosti naših zahtev, naših želja. Mislim, da je to zelo koristno pripravljeno za naše cilje.

Poročam vam o vsem tem, bi vam dal novega upanja, vas znova prepričal o naših vaši boji doma našo pravilno ocenjeval. Idejno konstrukcije jugoslovanske države s celokupnimi naravnimi ozeblji Srbov, Hrvatov in Slovencev zmaguje na celotnem našem slodnim naporom pomočjo naših velikih in kov, bomo uspeli izpolniti našo zgodovinsko dolžnost, izvojevati osvoboditev, in smo se Slovenci borili kot tisoč let in za katero krvavimo iz tisoč ran.

Malo prej, predno so v zvi zeli Tripolitani, je bil tam sam Mussolini, je da se ta del njegovega perija ne bo dolgo držal, mu je zdelo zelo pomembno, jo o pravem času posredoval.

Že hoče kupiti vozni na parniku, ko v svojo grozo zapazi, da nima stoji za vožnjo. Kaj naj stori, pa ker je neposredno, torej neposredno, Afriko tajno, torej tajno, je hotel tajno tudi odpraviti. Zdej ne kaže drugega, da dobi kakega znanca, ki bi posodil denar.

Ko hodi po mestu sreča dva znanca. Najbolj zabija naj ne povzema, da sta ga tukaj potem ju pa zaupno potekal sto lir naposled, ko se vrne v Italijo, ni denar, obljublja Mus-

Toda njegova znanca dvomila, če jima bo res denar in eden mu kar nima v brez ovinkov denar. "Pa boste, signor, držali besedo in nam posredoval denar, če ga vam posredoval?" "Vidita, kako nesposobna sta, ko dvomita, da sem vam dam! Bojita se, da sem vrnil par sto lir. Pa če sem vrnil Etijopijo, če sem vrnil bijo, vrnil bom Albanijo, macio, Julijsko Kraljino, to sem ali bom v Italijo, nil, pa vama ne bi vrnil lir? Brez skrbi mi lahko upata."

Pozabljena pipa

Smešna dogodba. Spisal Mihael Levstik

Na nama je vroče, prigrizljiva poprej, de previdopadar, ponudi sosedu v možaka začeta stavo podlago pomembni

„Stefan,“ veli čez nekaj časa, ki je že takal na to prijetno pomalce pokajša, povzdignjen majolik in jo z be- „Dobro zdravje, soljivost je postala usodepolna za vinska brata. Ljuba majolika je spravila drugače vedno natančnega Potočnika ob vso previdnost, da začne odbijati čep, ne da bi se bil prej spomnil tudi na pipo. Komaj je bil čep nekoliko odbit, uide mu iz prstov, in vino zasvrši v mo- gočnem curku po kleti.

„Stefan, zategni!“ zavpije Potočnik. V trenutku je Stefa- nov kazalec v čepovi luknji. „Kje imaš pipo?“ krične Se- ljak. Potočnik hlasno pretiplje vse žepe svoje suknje, toda pi- pe ni nikjer. „Ježes, doma na polici sem jo pozabil!“

Res je bil tisto jutro kupil od slovaškega krošnjarja novo pipo, a siromak jo je pozabil doma na polici. Možaka jameta v veliki raz- burjenosti hropeče dihati ter upreta drug v drugega v silni skrb izbuljene oči. „Daj čep in zopet zabijva sod, če nimaš pipe!“

Matevž priklone glavo in osupljen gleda prazni roki, za- kaj tudi čepa ni več. Zopet si pretiplje žepe, ali zama, čepa ni nikjer!

„Matevž, iz rok ti je ušel, na- tleh ga išči!“ Potočnik prime svečo s tre- sočo roko, stopica kakor brez uma po kleti in išče izgubljeni čep. Z okorno nogo pa zadene ob prevrzeno brento in hkrati se kakor snop zvrne po tleh. Med padcem zamahne z roko po sodih in udari s svečnikom s- toliko silo ob nje, da mu sveča mahoma ugasne in zleti s sveč- nikom vred Bog ve kam.

„Naaa,“ reče Potočnik in spravlja svoje neokretne in ne- koliko potolčene ude v pravca- ti egiptovski temi z veliko teža- vo po koncu. „Kaj bo pa sedaj?“ vzdihne Seljak, tiščoč kazalec v sod. „Stefan, ma-malo se po-potr- pi, kar domov stopim po pipo in po luč.“

Predno je mogel izreči Se- ljak svoje mnenje o tem za no- čojšnje okoliščine vendar le precej nevarnem sklepu, jo je Potočnik že ubral skozi duri in se spustil po precej strmi ste- zi navzdol skozi vinograde. To- da vkljub skrbi in strahu mu niso bile noge nič kaj pokorne; nerodno so se mu zapletale, težko telo se je čedalje bolj si- lilo v tek. Nič ni pomagalo, da je mož mahal in klatil z roka- ma, na vse kraje, da bi si vzdr- žal ravnotežje. Iz kostanjeve- ga drevesa je bila padla suha veja na pot, in ta se mu je za- pletla med noge, da se je ubogi Potočnik s toliko silo prevrgel v vinograd, da je zahreščal kol- lomeč se pod težo njegovega telesa.

„Naj bo božje ime,“ je zasto- kal potrpežljivi Matevž in se je potem, ko je še nekaterekrat bil treščil ob tla, s težavo zra- valn zopet po koncu ter spustil vnovič navzdol proti domu. Ve- lika sreča, da je bila noč, zakaj drugače bi bil lahko marsikdo videl, da je bil Potočnik še ne- katerekrat položil svojega rojstva kosti po bregu, predno je ves razpraskan z blatno obleko in brez klobuka prikolov- ratil domov.

(Dalje prihodnjič.)

Pomagajte Ameriki, kupujte obrambne bonde in znamke.

OSIŠČE SE BOJI GROZE- ČE ZAVEZNIŠKE INVA- ZIJE NA BALKAN

New York Times je prinesel naslednji članek znanega pu- blicista C. L. Sulzbergerja, ki se nahaja v Cairu in tam prou- čuje razmere na Bližnjem Vzhodu.

Cairo, 25. aprila (NYT) — Poročila, ki prihajajo iz zase- dene Evrope, razodevajo nara- ščajoco nervoznost osišča za- radi grozeče zavezniške invazi- je na evropski kontinent iz opo- rišč v Mali Aziji; cilj takega napada bi bil seveda, da se us- tanovi na Balkanskem poloto- ku mostišče, iz katerega bi bi- lo mogoče prodreti v Nemčijo skozi postranski vhod po dol- ni Donave.

Kako velika je bojazen osi- šča, nam pove presenetljivo po- ročilo iz Italije, ki trdi, da so tamošnji krogi mnenja, da se bo ta ofenziva morda začela še predno bo bitka v Tuniziji po- polnoma končana! Jako previ- dni opazovalci so v splošnem prepričani, da bo pohod v Tu- niziji dosegel svoj kritični raz- voj že v teku enega meseca.

Zanimivo je pri tem to, da so te govorice brezdvomno nemškega izvora, a vendar med vrsticami priznavajo, da so ze- dinjeni narodi zgradili okoli Evrope močno jekleno zanjko ki postaja od dne do dne bolj tesna in zadržnjena.

Angleški otoki so se v teku zadnjih dveh let postopoma spreminjali in razvijali v veli- ko ofenzivno bazo, in sicer ne le za zračne napade, temveč tu- di za morebitni naskok celine — kakor je to, vsaj do neke mere, pokazal napad na Dieppe. Ta ogromna baza ogroža vso pro- strano obalo od Portugalske pa do Norveške in je prisilila Nemce v to, da svoja oporišča na takozvanem „Atlantskem obzidju“ zasedejo z močnimi posadkami, sestavljenimi iz najboljših čet. S svojo poseb- no taktiko „živčne vojne“ žene- jo zavezniške posadke iz seve- ra na jug in potem zopet nazaj.

Ako gledamo iz zahoda proti vzhodu, je videti, da imajo za- vezniški strateški iniciativni v rokah — vsaj potencialno. Isto velja zdaj tudi že za skrajni

zahodni del Sredozemlja. Zda- ni več skrivnost, da je bil ame- riški War Department v prvih trenutkih, v začetnem razvoju severoafriške avanture, zelo v- skrbel zaradi možnosti, da bi Nemci udarili preko Španije z grožnjo, da odrežejo vojsko generala Dwight D. Eisenhow- erja v Alžiriji in Tuniziji.

Vsak poskus ogroziti naše postojanke v teh predelih pa je zdaj videti manj nevaren in je najbrže v naprej preprečen, ker so zavezniški v severo-za- padni Afriki koncentrirali mo- čna ojačenja; položaj v ozem- lju od francoskega Marocco-a do Orana prizadeva zdaj naj- brže Nemcem skrb, kajti ako bi hoteli danes udariti preko španskega polotoka, bi bil tudi najhitrejši naval prestrežen od močnih sil, ki bi pohitele na po- moč posadki na Gibraltarju.

V centralnem Sredozemlju pa so Italijanski otoki Lampe- duza, Pantellaria, Sicilia in Sardinia tako očitno ogrože- ni, da tega dejstva sploh ni več treba naglašati — povrh tega pa je še postala vsa južna Ita- lija eden glavnih ciljev mogoč- nih zračnih napadov.

Radi vsega tega so govorice, ki jih osišče pošilja v svet, da bi dobilo kakšne podatke o za- vezniških načrtih v vzhodnem delu Sredozemlja zelo zanimi- ve. Znano je — iz ponovnih iz- jav in mnogih poročil — da razpolaga angleški general Henry Maitland Wilson na Srednjem Vzhodu z deveto in deseto britansko armado, ki sta obe pod njegovim poveljstvom in nista bili zanemarjeni v po- gledu opreme in oskrbe, ako- ravno so morale ameriške in britanske tovarne in ladje zala- gati vse vojaštvo generala Ei- senhowerja. Armade genera- la Wilsona pa bi mogle v krat- kem roku dobiti velika ojače- nja od posadk iz mnogih kra-jev v Afriki. Poleg tega se tam nahaja tudi precejšnja arma- da Poljakov, ki je prišla na Srednji Vzhod iz Rusije, izur- jena in popolnoma opremlje- na; dalje je tam nekaj jugo- slovanskega vojaštva in dvoji- ca grških brigad, ki bi se tudi udeležile napada na Balkan. Nemci, ki vse to vedo, posta-

jajo brez dvoma še bolj nervo- zni radi nekaterih drugih ne- ugodnih posameznosti. Naj- prej je treba poudariti, da po- staja turška javnost čedalje bolj naklonjena zedinjenim na- rodom — to dokazuje turška vojaška mislija, ki je pred krat- kim prepotovala Srednji Vzhod in Tunizijo, ter razgovo- ri, ki jih je imel general Wil- son pred kratkim v Ankari s tamošnjim generalnim štabom. Dodati je treba tudi še nekat- ere manj važne stvari, kakor n. pr., najnovejša turška odloči- tev, da bo od zdaj naprej le- talcem vojskujočih se sil do- voljeno, da se vrnejo domov, ako bodo prisiljeni, da prista- nejo na turškem ozemlju. Ako bi naneslo, da bi Adolf Hitler poskusil zasedi turško Tracijo in morske ožine, bi naletel na odločen turški odpor, kateremu bi pomagale zavezniške oklopne divizije in letalstvo — tako da bi tudi morebitni začetni uspe- hi ne bili mnogo vredni.

Mirno in brez poudarjanja so zavezniški lani počasi in skr- bno popravljali vse svoje pozi- cijne na Srednjem Vzhodu in jih zelo izboljšali. Dovozi pro- blemi so skoro razrešeni, ker je dozidana železnica narav- nost od Sueškega prekopa do azijske obale Carigrada, s spo- jeno do Bagdada in Basre. Ena od politično pomembnih arab- skih držav, Irak, je Rajhu na- povedala vojno, a važno kra- ljstvo „Saudi Arabija“ je za- vezniški stvari tudi zelo naklo- njeno.

Vse to — solidno politično, vojaško in gospodarsko ozem- lje, ki je organizirano kakor okromno oporišče v boku osi- šča, popolna zavezniška pre- moč na morju in vsem Sredo- zemlju, ogromne zavezniške zračne sile, ki bi prihitele v najkrajšem času iz afriških le- tališč in ogromno ojačena po- morska baza na otoku Cipru, vse to so tehtni vzroki za ner- voznost v sovražnem taboru.

Nemci, ki že mesec in mese- ce iščejo podatkov, so zdaj po- nali v svet govorice, da se boje za dodekaneške otoke, ki se na- hajajo pred turško obalo in se naslanjajo na dolgo verigo gr- škkih otokov, ki bi mogli služiti kot most do grške celine.

Kjerkoli pa se bo razvila za- vezniška ofenziva, kamorkoli bodo udarili, eno je jasno — Hitler bo poskusil, da jih za- drži na njihovih prvih opozici- jah, da do kraja izrabi zadnjo priliko, da sam udari in doseže odločen ofenziven uspeh. Če- dalje več je znakov, da bo ta udarec zopet posvečen Rusiji.

IZ TEŽKIH UR

Črtica, Spisal I. Mohorov.

Delal se je večer, zgođen in temen, in noč je prihajala gro- zeča in grozna in zavijala sla- bi dan v svoj temni plašč. Tako nekaj groznega, kot težka, tem- na slutnja je bilo v tem mraku. Prišel je počasi a potuhnjeno kot tat in je zakril selo. In nič več ne bi bil razločil onega uspe- ha v sneženem morju, niti za- kajene strehe.

Iz zametnega okenca strme- lo je tačas dvojje obrazov v mrak, strah, bolest in skrb so se zrcalili v velikih, široko od- prtihi očeh. Te oči bile so ustva- rjene, da se veselijo solnca in cvetja, zdaj pa so gledale v vi- har in bolest je igrala v njih.

„Peterček, prižgiva luč, mene je že strah!“ Deklece devetih let je pogledalo pri tem svoje- ga brata tako sladko in mило, da bi se bil človek kar zjokal. Molče je stopil deček od okna. Pogledal je sestrici v oči in vi- deč njen strah jo je prijel za roko.

„Nič se ne boj, zdaj pa mora- jo priti že, saj bo noč kmalu.“ Napravila sta luč in sedla na peč, bila je gorka še od jutra. Po sobi pa je bil mraz, zakaj burja je silila skozi špranje pri oknu. Tako sta sedela molče. Pozabila sta bila iger — igra- la sta bila, ko je bil še dan — zdaj pa, ko je prišel mrak, sta se zbala. Stopala sta k oknu, čakajoča očeta, ozirala se doli proti vasi, kdaj se zračni temna postava očetova. Noč je bila že zagnila vse, onadva sta sedela še vedno nestrpna, tiha, drgeta- joča ob vsakem šumu.

„Zdaj gre, čuješ, Peterček,“ rekla je veselo deklica; deček pa je stopil iz sobe in odprl hi- šna vrata. Bilo ni nikogar, le noč in burja sta samovala nad sneženimi holmi.

„Morda ga pa ne bo, Jelica, pregrda pot je, pa ne more do- mov!“ Peterček je govoril mir- no in prepričevalno, a bilo je kot da ga sili na jok, in prita- jen strah je drhtel v njegovih besedah. Deklica se je ozrla v brata z boječim pogledom. Bila je mlajši od brata in ni mogla umeti, kako bi ravno noč, ko burja tako čudno rjove in joče, ne bilo očeta. Tako strah jo je; polle so jo solze.

„Tiho bodi, Jelica, pa ne jo- kaj, že pridejo oče; pa tudi če bi jih ne bilo, saj sva skupaj in molila bova, pa naju ne bo strah.“ Tako sta se tolažila, a bilo jima je obema težko na srecih, kot noč tako temno je le- žalo nad njima.

„Lačna sem!“

Peterček je zlezal raz peč in stopil k omari. Vzel je hleb kruha in latvico mleka in polo- žil vse na mizo. Sedla sta drug drugemu naproti in jedla. Po- tem sta zlezla zopet za peč. Ta- ko sta večerjala vsaki večer, zakaj oče se je vračal mnogo- krat pozno domov, — bil je pi- smonoša in moral po bližnjih selih — včasih ga ni bilo vso noč, ostal je v vasi in tam pre- nočil. Otroka sta bila vajena tega, samo ob slabem vremenu poleti, ko je grmelo in se bli- skalo, čakala sta težko nanj, in nocoj, ko je drgetala koča ob sunkih burje, sta čakala težko, težko...

Tedaj je vzbesnela vihra s podvojeno močjo, da je zahre- ščala streha in tramovje. Zatu- lilo je tako grozovito kot sto

volkov v gori, zavekalo, da bi zastala človeku sapa. Skozi špranje je zavelo mrzloledeno, da je vzplapolala zakajena pe- trolejka na mizi.

„Peterček!“ „Jelica!“ Otroka sta se privi- la drhteča drug drugemu, oči so jima žarele strahu, drgetaje sta gledala v trepeteče šipe na oknu.

„Moliva, Jelica, potem pojde- va spat; ko zaspiva, naju ne bo strah!“ Jela sta moliti, tiho, skoro šepetajoče, in njun glas je drgetal groze. Zunaj pa je brez nehanja zaganjalo se v streho, jokalo, prosilo, grozilo, šumelo...

Otroka sta bila odmolila, na spanje pa nista mislila. V dušo jima je bil legel pokoj in go- vorila sta o šoli, o očetu, o raj- mi mami in angelih varih. In njiju duše sta sniveli o po- mladi in cvetju, prihajale so ji- ma v spomin pravljice rajne mamice.

„Tako je bilo tedaj, ko je šla pastorka v gozd po jagode, kaj ne, Peterček?“

„Da, in še huje je bilo. A ker je bila pridna, so se je usmili- li vetrovi in ji pokazali jagod.“ (Dalje prihodnjič)

DELO DOBIJO

IZUČENI OPERATORJI
BORING MILLS
(Horizontal in vertical)
LARGE PLANER
RADIAL DRILL
Plača na uro, vrhu overtime.
Ako ste zdaj zaposleni pri vojnem delu, se ne priklasite.
WELLMAN ENGINEERING
7000 CENTRAL (105)

Lahko delo

za

DEKLETA ALI ŽENE

100%

važna industrija

PLAČA OD URE

Stalno delo

Vprašajte

Ward Products Corp.

1523 E. 45. St.

(blizu Superior)

(107)

Ženske za čiščenje

Sprejme se ženske za čiščenje na vzhodni strani mesta, St. Clair in Euclid okolica. Dobra plača. Delo od 5 popoldne do polnoči. Pokličite PProspect 2945. (107)

MALI OGLASI

Stanovanje išče

Starejši zakonski par brez otrok išče stanovanje, 3 ali 4 so- be, v fari sv. Vida. Kdor ima kaj primernega, naj do 1. junija pokliče MU-2730. (105)

Želi stanovanje

V Collinwoodu se želi dobiti 3 ali 4 opremljene ali neopremlje- ne sobe. Kdor ima kaj, naj po- kliče LI-7086. (105)

Odda se

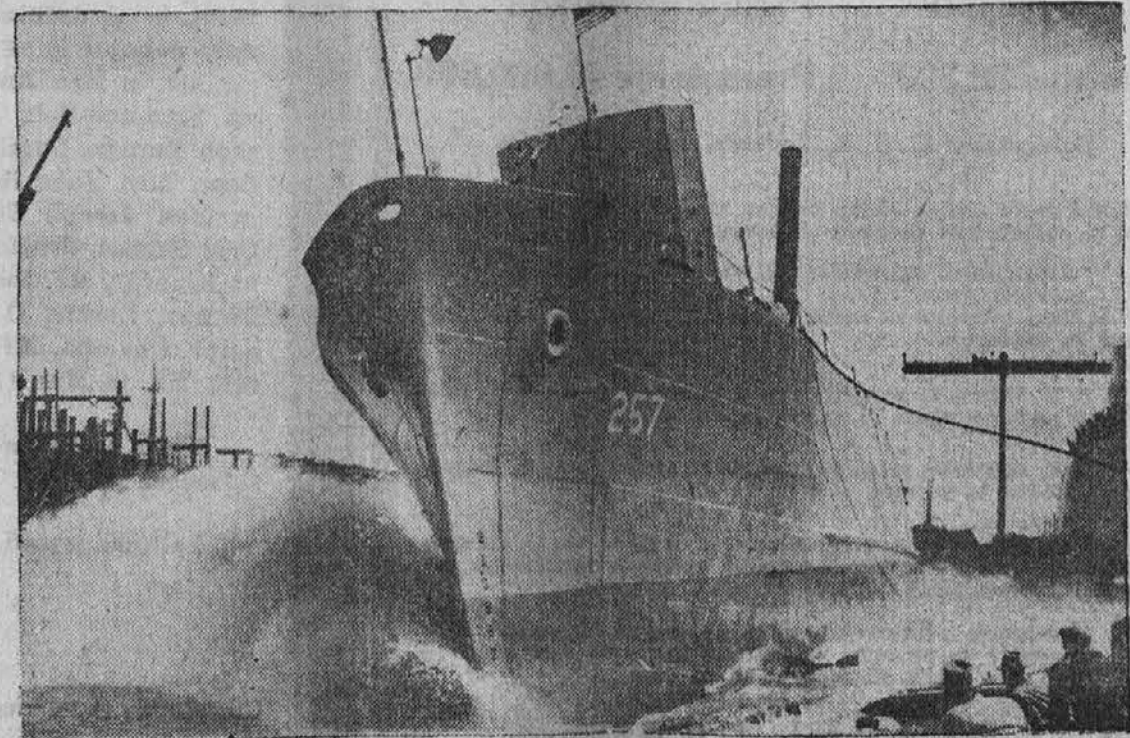
5 lepih sob, stranska veranda, odda se starejšim ljudem. Slo- venci z odraslimi otroci imajo prednost. Zglaste se na 1123 E. 71. St. (105)

Sobo in hrano išče

Moški, mirnega značaja, išče sobo in hrano pri mirni sloven- ski družini; lahko tudi v Col- linwoodu, če mogoče blizu St. Clair Ave. Dober plačnik. Kdor ima kaj primernega, naj pusti naslov v uradu tega lista. (106)

Vojaki v boju s povodnjo. — Na sliki vidimo naše vojake, ki so priskočili na pomoč v času povodnji, ko je Missouri reka grozila mestu Omaha v Nebraski. Preko šest sto vo- jakov je prišlo na pomoč. Ta povodenj je bila najhujša izza leta 1881.

Zopet je ena bojna ladja zdrnila v morje. — U. S. S. Lance je najnovejši pobiralcec min, ki je bil pred kratkim spuščen v morje iz ladjedelnice v Lorainu, Ohio.

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERSE

Henrik je počasi jezdil ob starčevi strani in je smeje se poslušal, ko mu je poleg njega storkljajoč pripovedoval: "Mlado vino in par starih dam. Bog se usmili, to je bila pojedina. — Poleg mene je sedela škatala — ljubka deklica med osemnajstim in petdesetim letom. — No, hvala lepa. Pa še pela nam je, o groza! Navsezadnje me je vprašala, kaj imam najraje. Rekel sem ji: "Rad imam srčkane kebrčke, starih prašičkov ne maram."

Henrik, Henrik, svarim te, nikdar ne sprejmi vabila od Volkovih!"

"Potem je pač mislila, da je ona najsrčkanejši kebrček! Ampak, uboga para, ti imaš pa res vedno smolo pri damah!" ga hudobno zbada stotnik in si misli sam pri sebi: "Jaz je nimam."

"Pri vinu tudi! Zanič je bilo, ti povem. Kislica je bila. Žejen sem bil kakor vselej, potem pa taka žlabudra. Hahaha! Henrik, tebi gre dobro? Kje pa si bil — na zabavi, kaj? Si se tudi trafil pri stari goski kakor jaz? Ali pa — si se dobro zabaval z mlado, fino deklico? Povej mi, dečko, povej!"

"V Štajerdorfu sem bil," je odvrnil Henrik. V jasni noči migljajoče zvezde so obsevale lepega mladeniča, ki je ponosno sedel na žrebcu, baklje pa so ožarjale prepereli, gubasti stričev obraz, ki se je prisluskoval obračal proti jezdecu. Mogočno je stopal žrebec in svetlobni trakovi so se liki palčki smukali okoli nju.

"Moral sem plačati svoj stotniški trak, tega-le s petelinom, ki mi ga je napravila Štefana Švrtner."

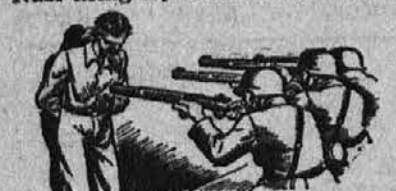
Bertold se je globoko zarežal. "Grom in strela! Štefana! Ona da ti ga je vezla, sama? Si šel sam poni? Spravite se mi izpod nog, ne prismožite mi nosu!" je zaklical dečkom, ki so nosili baklje, in je, ko so skočili naprej, med prastarimi in debelimi zidovi vprašal mladega Henrika: "Si bil dolgo pri njej? Fant, jeli bilo lepo?"

"Ne vem, kako dolgo je bilo..." Res ne vem. V blaženosti je minila ura kakor hip, kakor sanje.

"Bilo je zelo lepo."

For a Better Day
U.S. WAR BONDS

Eleven members of a secret Belgian underground organization responsible for aiding United Nations fliers shot down over German occupied territory were executed by Nazi firing squads recently over a

3-day period. They were charged by their German captors with "aiding the enemy."

Here in America we can aid in the fight against Hitler without endangering our lives if we do our work diligently and buy War Bonds every pay day.

WSS 7416 U. S. Treasury Dept.

Ako iščete

dobrega popravilca za vaše čevlje, pridite k nam. Vedno prvostavno delo. Popravljamo stare čevlje ter imamo polno zalogo finih, novih moških čevljev. Cene zmerne.

FRANK MARZLIKAR

16131 St. Clair Ave.

(Tues. x)

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHISTVOM

Pohistvo in vse potrebščine

za dom

6812 ST. CLAIR AVE.

HENDERSON 2978

Kako mu pri teh besedah bi-je mlado srce! Kako mu iz mladih, ponosnih oči odseva jasna sreča! Starec ve, koliko je bila ura. Ubogi fant, saj sem si vedno mislil. Fant, te že ima, pa se mi ne zdi čudno. "Tudi meni je šlo k srcu, ko sem sedel v dvorani in je Štefana kot obtoženka stala pred sodnikom. Res, Henrik, lepa deklica je Štefana, zelo lepa imam najraje. Rekel sem ji: "Rad imam srčkane kebrčke, starih prašičkov ne maram."

Henrik, Henrik, svarim te, nikdar ne sprejmi vabila od Volkovih!"

"Potem je pač mislila, da je ona najsrčkanejši kebrček! Ampak, uboga para, ti imaš pa res vedno smolo pri damah!" ga hudobno zbada stotnik in si misli sam pri sebi: "Jaz je nimam."

"Pri vinu tudi! Zanič je bilo, ti povem. Kislica je bila. Žejen sem bil kakor vselej, potem pa taka žlabudra. Hahaha! Henrik, tebi gre dobro? Kje pa si bil — na zabavi, kaj? Si se tudi trafil pri stari goski kakor jaz? Ali pa — si se dobro zabaval z mlado, fino deklico? Povej mi, dečko, povej!"

"V Štajerdorfu sem bil," je odvrnil Henrik. V jasni noči migljajoče zvezde so obsevale lepega mladeniča, ki je ponosno sedel na žrebcu, baklje pa so ožarjale prepereli, gubasti stričev obraz, ki se je prisluskoval obračal proti jezdecu. Mogočno je stopal žrebec in svetlobni trakovi so se liki palčki smukali okoli nju.

"Moral sem plačati svoj stotniški trak, tega-le s petelinom, ki mi ga je napravila Štefana Švrtner."

Bertold se je globoko zarežal. "Grom in strela! Štefana! Ona da ti ga je vezla, sama? Si šel sam poni? Spravite se mi izpod nog, ne prismožite mi nosu!" je zaklical dečkom, ki so nosili baklje, in je, ko so skočili naprej, med prastarimi in debelimi zidovi vprašal mladega Henrika: "Si bil dolgo pri njej? Fant, jeli bilo lepo?"

"Ne vem, kako dolgo je bilo..." Res ne vem. V blaženosti je minila ura kakor hip, kakor sanje.

"Bilo je zelo lepo."

"Kaj pa mu je bratcu?" je mrmral vtlo in prijazno.

"Slab je, slab, vročina ga kuha. Ljubezniv fantek je, in tako ga ima rada." Henrik je zdrknil s konja in je zavpil v hišo noter: hola! Lekarnar je skočil iz hiše ter je prijel konja za uzo, Henrik pa je brzo stopil v hišo.

"In tako ga ima rada, res, in tako ga ima rada!" se je hohotal starec. "No, je pač res: dekleta imajo rada fanta, fantje pa dekleta: če bi vsaj še zame katera marala!"

"Vprašaj še enkrat Pančevko in glej, da ne razdražiš te! Morda je v postnem času lepša postala Grintalerica?" je poredno prihajalo iz veže ven, in izginil je peklenski fant.

"Se to navrh! Čakaj, ti bom že pokazal!" se je grmeče hohotal Bertold. "He, baklje sem, paglavci!" Dečki z bakljami so od mestnega vodnjaka, kjer so uganjali razne neumnosti, pridrili sem, da so nadalje pot svetili staremu patriciju, ki je šel prav dobre volje naprej po mestnem trgu in je tuintam pograbil tega ali onega dečka za čop, če ga je le mogel doseči. Toda pred sramotnim odrom mu je odrevel ameh,

utopil se je v težke misli.

"Fant, rad imaš deklico, in prav imaš, ker je ljubezniva in lepa kakor nobenega druga. Toda fant, si že pomislil, kaj preti vama obema, glej sramotni oder, kjer se reži sedem mrtvaških glav, misli na sovražstvo tvojega očeta!"

Želim ti sreče, da popelješ na svoj dom najljubeznivejše dete, tisočkrat, večtisočkrat... toda pot do tja vodi čez nabrušene meče... nikdar ne boš zlomil železne volje svojega očeta, temveč vaju oba bo zdrobila njegova železna pest. Res si odnesel s sramotnega odra deklico in si jo obvaroval, toda vsi angeli in nebesa ne bodo mogla rešiti tebe in nje —

na sodnji dan srda in jeze tvojega očeta! O, uboga, uboga deca!"

V vedno bolj žalostne misli se je pogrezal starec in je koracal proti Pirahu.

Mladi stotnik pa je medtem veselo drvil po dveh strmih stopnicah gori v doktorjevo študijsko sobo. Doktor Ortner je ravno sedel pri mizi in je s povečevalnim steklom opazoval mrtvaško črepinjo, ko je vstopil Henrik. Doktor je osupnil nad tem poznim obiskom, da mu je črepinja padla na tla. Henrik mu je naročil, naj gre takoj v Štajerdorf v gostilno "pri modrem jelenu," kjer leži bolno Švrtneričino dete; dobro naj se pobriga za-

nje in naj je zopet ozdravi, do- bro ga bo plačal, otrokova se- stra, pobožna Štefana, je zelo v skrbeh za dete; v treh dneh mora že zdravo in veselo skakati okoli. Doktor pravi "Pokoren sluga sem, gospod stotnik, storil bom, kar je mogoče, ničesar ne bom prezrl. Vsakogar izkopljem, če mu je sploh še pomagati. Smrt nima leka, doktor Ortner ga pa ima."

Štefana je zgoraj v sobi pri- žgala lojevo svečo ter je počelo na rokah ujkala dete, ki je ve- nomer jokalo. — Bratci in se- strice so prištokljali po stop- nicah gori; čeprav so bili že zaspani, so se vseeno ščipali in suvali med seboj Štefana je ti-

ho rekla: "Mihaelca, pripravi posteljice in pojdite mirno spat, jaz moram Lukca zibati." Tedaj so se vsi trije bosih nog mirno primuzali v sobo. Mati je prišla gori bleščečih se oči in vročih lic: "Štefka, sedaj je šel. Ni ti zameril, da imaš tak jeziček. Rekel je, da le govori, kakor se ti poljubi, ker prav taka si mu všeč."

"A tako, mi dovoljuje? Sem li šolarica, on pa moj učitelj, je-li," se je namrdala Štefana. S prijetno, njej lastno kretnjo si je popravila kodre na teme- nu, ki so ji uhajali naprej. "Ne vem, kaj jim je," je rekla in mislila na lase, "da danes no- čejo ostati na mestu. Toda ma- ti, Lukec je močno bolan. Jutri

ga bom nesla k zdravniku. "Mlostivi gospod je rekel, da pojde sam ponj!" je rekla mati.

"Bomo videli, če bo šel," skomizgnila Štefana. "Misliš li, da laže?" je stla mati.

"Kaj še," jo je pomirila Štefana. "Pa vsakdo kaj pozabi, je-li ne?"

"On ne bo pozabil," jo je vrnila mati. "Dekle, ti si pre- jbolno dete, potem boš pre- jŠtefana," je rekla pre- jvprašala Štefana, v njem- jglasu je bilo nekaj odlo- jjočega.

(Dalje prihodnja)

Nevarno delo. — Sgt. William V. Zachodiak iz Lin- den, N. J. opravlja eno najnevarnejših del, ki jih morajo vršiti naši vojaki v Tuniziji. Njegova naloga je, da iz svo- jega opazovališča sporoča poveljstvu o učinkih topovskih izstrelkov.

Nad 400 častnikov in vojakov pod poveljstvo gene- rala Alvan C. Gillen Jr. se je odzvalo klicu Rdečega križa za darovanje krvi. Levi na sliki je general Gillen, ki je pripravljen, da prvi izmed njegovih možstev daruje kri. Slika je bila posneta v San Jose, Cal.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči
Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA
KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija
v Ameriki... Posluje že 49. leto

Članstvo 38,200 Premoženje \$5,000,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 127.24%

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarujte se pri najboljši, po- šteti in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavarujete za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate sedanj- e dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se nisl član ali članica te močrne in bogate katoliške podporna organizacije, pa- trudi se in pristopi takoj.

Za polnoma o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

NAZNANILO IN ZAHVALA

S tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem pribridko vest, da nas je za vedno zapustila naša ljubljena in nikdar pozabljena sestra

Agnes Baraga

rojena PETRINCIC

ki je izdihnila svojo blago dušo in za vedno zaspala dne 1. aprila, 1943.

Soprog pokojne je preminil pred 25 leti in pokojnica zapušča tukaj žalujo- čega brata John Petrincica in žalujočo sestro Mary Sega. Spadala je k družtu sv. Ane, št. 4 SDZ. Doma je bila iz vasi Nadlesk pri Ložu.

Po opravljenih cerkvenih pogrebnih obredih v cerkvi sv. Vida smo jo položili k večnemu počitku dne 5. aprila, 1943 na Calvary pokopališče.

V dolžnost si štejemo, da se tem po- tom priručno zahvalimo Rev. Andrew Andreyu za opravljeno pogrebno sveto mašo in cerkvene pogrebne obrede.

Prav priručno zahvalo naj sprejmejo vsi sorodniki in prijatelji, ki so v blag spomin pokojni okrasili krsto s krasni- mi venči in sicer: Mr. in Mrs. T. Zaller in družina, Tony in Helen Bavec, Mr. in Mrs. Frank Zaller in Linda, John Pe- trincič družina, Mr. in Mrs. A. J. Ger- mek, Bavec družina, E. 66th St.; Mrs. Frances Mihelčič in družina, Mr. in Mrs. Zigman, Mr. in Mrs. F. Dezélan, Mrs. Anna Zakrajšek, Mr. in Mrs. Geo. Betterly, Mr. in Mrs. Rudolph Champa in družina, Mr. in Mrs. John Turk in hčere.

Prisrčna hvala tudi sledečim sose- dom prijateljem za krasen skupni venec na krsto in za dar za svete maše: Mrs. Mary Ausce, Mrs. Rose Novsak, Mrs. Anna Tomsic, Mrs. Josephine Starc, Mrs. Tončka Jevnik, Mr. John Hace, Mrs. Mary Lah, Mrs. Mary Cimperman, Mrs. Mary Kovačič, Mr. Matija Sker- bec, Mr. L. Zajc, Mr. in Mrs. John Ob- lak, Mrs. Agnes Marcie, Mrs. Mary Ivanssek, Mrs. Matilda Staric, Mrs. Vo- kac, Mrs. Bojc, Mrs. Mary Mencin, Mrs. Mary Zupančič, Mrs. John Cesen, Mrs. Theresa Gorencic, Mr. in Mrs. Alex Koshel, Mrs. Mary Bebout, Mr. in Mrs. Albert Reschke, Mr. in Mrs. Ed- win Powali, Mr. in Mrs. Anton Koshel Sr., družina Cimperman, Mrs. Mary Kodrich, Mrs. Mary Biskupich, Mr. in Mrs. Kosej. Enako tudi prisrčna hva- la nabiralkam Mrs. Anton Koshel in Mrs. Mary Biskupich za njih trud.

Naša iskrena zahvala naj velja vsem, ki so darovali za svete maše za dušo pokojne in sicer: Družina Petrincic, Mr. in Mrs. Anton Segar in sin, An- na Sigmund-Boh, Barberton, O.; Jo- seph Baraga, Lorain, O.; Mrs. Theresa Segar, Mrs. Jane Hlabse in otroci, Mr. in Mrs. Joseph Suback, Mr. in Mrs. Carl Stimac, družina Marolt, Mrs. An- na Klančar, Mr. Joe Mekinda Mr. Louis Baraga, Lorain, O.; Mr. in Mrs. Ru- dolph Champa, Mr. in Mrs. Tony Ma- rolt, Mr. in Mrs. C. J. Betterley, Mrs.

Louise Klopčic, Mrs. Theresa Prince, Mr. in Mrs. Louis Iljas, Mr. A. Kovach, Mrs. Jennie Hribar, Mr. in Mrs. Thom- as Zaller, Mr. in Mrs. Steve Jasko, Mr. in Mrs. Louis Bavec in družina, Mrs. Mary Hace, Norwood Rd.; Mr. in Mrs. Jack Mulec, Mrs. Ivana Champa, Mr. in Mrs. Anthony Bavec St., Mrs. J. Kra- sovec, Mr. in Mrs. Anton Kozelj Sr., Mrs. Mary Jerich, Mrs. Mary Dolenc, Mrs. Mary Speh, Mr. in Mrs. Frank Gral- ditz, Mrs. Mary Peterlin, Miss Ann Pirnat, Mrs. Jennie Znidaršič, E. 160th St.; Mrs. Johanna Celesnik, Mr. Jennie Intihar, Mrs. Mary Potpan, Mr. Martin Brinovec, Mrs. Mary Besc, Mrs. Mary Bradac, Mrs. Theresa Bes- sar, Mrs. Mary Nose, Mrs. Mary Ko- nicar, Mrs. Julia Giambetro, Mrs. Agnes Bajt, Mrs. Maeme Mihelich, Mrs. Fran- ces Macerol, Mr. in Mrs. Blaz Pirnat, Mrs. Beverly Anne Campbell, Mr. in Mrs. Al Germek, Mrs. Anna Laurie, Mrs. Mary Zabukovec.

Iskreno se zahvaljujemo tudi vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu, namreč: Mr. in Mrs. John Turk, Mr. Stanley Zaller, Mr. Carl Stimac, Mr. Frank Bavec, Mr. John Petrincic Jr.

Nadalje želimo izreči prisrčno zah- lo članicam društva sv. Ane, št. 4 SDZ, ki so se udeležile skupne molitve ob kri- sti in za udeležbo pri pogrebu. Iskrena hvala članicam, ki so nosile krsto in jo spremenile do groba in položile k več- nemu počitku.

Prav lepo se zahvaljujemo vsem, ki so nam stali ob strani ob času boleani ter nam bili v tolažbo in nam pomagali na en ali drug način v teh najboljže- lostnih urah, enako tudi vsem, ki so jo prišli pokropiti, vsem, ki so z nami čuli in molili, se udeležili svete maše in po- greba.

Prav prisrčno zahvalo naj sprejme pogrebni zavod Zrakrajšek Funeral Home za vso prijazno postrežbo in za vzorno urejen pogreb.

Slučajno, če bi bilo kakšno ime izpu- ščeno vna prosimo, da nam oprostite in se vsem najprisrčneje zahvaljujemo in naj vam Bog stotero povrne.

Tebi, predraga sestra, pa v globoki žalosti želimo, da počivaš mirno v za- služenem počitku. Večna luč naj Ti sveti in lahka naj Ti bo ameriška zemlja.

Žalujoči ostali:

JOHN PETRINCIC, brat.
MARY SEGAR, sestra.
in ostali drugi sorodniki.

Cleveland, O., 4. maja, 1943.